

קלד לקראת אמצע אפריל 25

מייד, הרהורים מאוחרים של קשישישים בני כמעט שנים ואחת

ניסיתי להשתמש מהחובה לכתוב רק אמת (לפחות כעת. הרי קרה שהיא הייתה לנדירה). למה הכוונה?
הבהרתי כבר שאנחנו חיים בשתי מציאויות. הריאלית יותר היא המציאות הטלוויזיונית. ה-FAKE היא זו
שמבחוץ. האמנם כפילות כזאת היא דבר נחוץ? נראה שאחד, ה-FAKE, מן האצבע הוא מצוץ. יש רק
בעיה: שר התקשורת, בעצה אחת עם רה"מ, מנסה לערער את היש האחר. בלית ברירה, אני נאלץ
להיות נזהר במה שעדיין לא מוסבר (אתם יודעים, מוסבר אינו סביר, לפי הט.וי. והרפורמה
המשפטית):-

- רוצים לראות שידור מיוחד? (לא היה, אין ולא יהיה כמוהו. במה?) תוכלו לראותו שש פעמים ביום,
כל יום (כולל אחד באפריל), בשנים אלה. פעם, אולי, הוא יבוטל וישודר בשידור יוצא מהכלל.
- כשעוקבים אחר חיזויי מזגאוויר, אין ברירה אלא לפטר את מזג האוויר ה-לא עקבי באשרור תחזית
התצפיתנים.
- יש שדרן וותיק ומוכר שלהפתעתנו, מופיע בכל הערוצים, כל פעם בשם אחר: מואב ורדי, אור הר,
נר ורדי. מוצע בזאת, לכל אחד מהם לרשום את השם על קודקודו. יש שם מספיק מקום, אפילו אם
קוראים הברון שמיטהאוזן
- כשראשי המדינה לא יודעים מה לעשות, הם מקישיבים למומחים הטלוויזיוניים. בגלל זה, צעדיהם
הממלכתיים כלכך מתוחכמים.
- המופקדים על המדינה קצת מאכזבים. למה מומחים לכל דבר הם רק "לשעבר" ?
- לאחרונה חשף "המוסד" שמדינות עוינות מאזינות לחיזויים ביטחוניים של טלואביזיונרים ישראלים,
כדי לדעת מה לעשות. למשל, איראן מקשיבה להתראות בטלוויזיה, מחבקת ידיים ונהנית מהתוצאות.
- כמה מעניין להיווכח שבחזיתות, כל הזמן, מתרחש, בדיוק, אותו דבר.
- מי שעוקב אחרי הפרסומות מופתע להיווכח שכל המכוניות נוסעות.
- חידה: כמה דקות פרסומת קיימות כשמודיעים לך שלפניך רק עוד 4 דקות פרסומת.
- עוד חידה: מה הקשר בין מה שמפורסם לבין מה שמוקרן?
- שר התקשורת קרעי מתקשה לקרוע אותה לגזרים.
- סנסציה: היום רה"מ לא יהיה בכותרות. נדחה למחר.
- מחפשים את מי שיעמדו למשפט עוד מעט.